

CAN VILUMARA

Adreça: Av. de Josep Tarradellas i Joan, 147-169

Ciutat: Hospitalet de Llobregat

Autor edifici: A. Audet Puig, 1906; Francisco Izard Bas, 1928; 1982

Autor podcast: Esther Gallego

(Soroll de màquines) Sentiu el soroll de les màquines? Actualment, han parat motors i han deixat pas als riures, converses i passes accelerades de professors i alumnes d'institut que tot just acaben de començar un nou curs, però no fa tant eren la banda sonora d'una de les fàbriques més característiques de l'Hospitalet.

Benvingudes i benvinguts al recinte fabril de Can Vilumara. Soc l'Esther, mestra i voluntària del Open House, i durant els propers minuts us explicaré un mica d'història d'aquest particular conjunt arquitectònic que, en gran part, conserva l'estètica i els materials originals. M'acompanyeu?

Can Vilumara, situada al carrer Josep Tarradellas i Joan, al costat de la Farga, fou una fàbrica tèxtil d'estil modernista obra de l'arquitecte Audet Puig, que va pertànyer a la família Vilumara, la qual tenia una gran tradició en la producció de seda. De fet, quan es va construir aquesta fàbrica, l'any 1906, ja tenien unes altres a Sant Pere i a Gràcia. El conjunt fabril que visitarem està compost per: la casa del director, les naus industrials i una imponent xemeneia que potser ja ha copsat la vostra atenció des dels exteriors.

Començarem el recorregut a la casa del DIRECTOR, d'accés directe des del carrer, i que constava de 2 plantes. A la planta baixa hi havia la recepció i els despatxos, mentre que a dalt es trobava l'habitatge. Com podeu veure, la façana és d'obra vista. Destaquen els respiralls ceràmics, que hi ha entre el terrat i el sostre, en forma de papallona de seda, i que estaven pensats per garantir una correcta ventilació. També podem veure a la façana esquerra, la imatge de Nostra senyora dels Àngels (patrona dels treballadors de la seda) i les reixes de la porta de ferro forjat amb motius florals.

Sortint de la casa del director i baixant les escales principals, a l'esquerra, arribarem a la NAU INDUSTRIAL on ara està l'institut de secundària (des del 1982). La nau constava d'una única planta oberta, que ara s'ha fraccionat en diferents aules. La coberta és de dent de serra. Aquest tipus de construcció, anomenada Shed és d'origen anglès (un estil molt innovador per a l'època) i permet aprofitar al màxim la llum natural a l'hora que manté una temperatura adequada. Els finestrals donen a nord de manera que entra llum però no sol. Si us hi fixeu, a l'interior es conserven les columnes de ferro colat. En un inici hi havia 7 naus, que es van anar ampliant fins a 11 (l'any 1928 a càrrec de l'enginyer Francisco Izard i Bas). Els vitralls, que originàriament es trobaven

a la casa del director, són obra de Puig i Gairalt. Dins de la nau principal també podem admirar la màquina de filar original i podem transportar-nos a l'època que estem rememorant a través de les fotografies exposades a l'entrada i en els diferents passadissos del recorregut. Veureu com la fàbrica conserva l'estètica original i potser us heu adonat que l'equip de treball estava format majoritàriament per dones.

A continuació visitarem la SALA DE MÀQUINES on es trobava la màquina de vapor. Per fer-ho haurem de travessar la nau principal, de punta a punta, i dirigir-nos a la construcció de l'esquerra. L'edifici dona pas a una galeria subterrània (abaixeu els caps i vigileu amb els esglaons) que allotjava el sistema d'embaratge (per a la distribució de l'energia) així com els sistemes de ventilació (mitjançant dos cilindres ventiladors) que garanteixen les condicions òptimes de temperatura i humitat. Penseu que la seda és un material molt delicat que requereix d'un tractament força específic.

Tornarem a pujar escales i sortirem de la sala de màquines per accedir a la SECCIÓ D'ACABAT que ens espera tot just davant. Aquest edifici, on es realitzava l'estampació, conserva un fanal original a la façana. Bonic oi? Actualment, inclou una sala d'actes de l'institut amb parets enrajolades força vistoses i acolorides de nova creació.

Deixem la secció d'acabat per sortir al pati que, en els seus orígens albergava la nau de TINTORERIA. Des d'aquí també podem veure la xemeneia original, de base hexagonal i de 60 metres d'alçada. I si ens desplaçem cap a l'esquerra, direcció oest, contemplarem la tanca del conjunt arquitectònic, que és la original, i que es va ampliar amb la reforma.

Si us hi fixeu, hi ha una entrada secundària, que dona al carrer Girona i que es va fer arrel de l'ampliació. Per aquí es per on entraven les mercaderies. Per tornar a l'edifici del director podem continuar admirant la tanca i pujarem les escales de pedra que hem trepitjat a l'inici de la visita.

Hem arribat al final de l'audio-guia. Moltes gràcies per acompanyar-nos en aquest petit viatge per la història d'aquesta ciutat que és l'Hospitalet. Us animem a continuar visitant més edificis al 48h Open House. Fins aviat!